

LOS REYES DEL MUNDO

Colòmbia, 2022

Direcció: Laura Mora Ortega

Guió: Maria Camila Arias,
Laura Mora Ortega

Intèrprets: Carlos Andrés
Castañeda, Davison Florez,
Brahian Acevedo, Cristian
Campaña

Durada: 110 min

Gènere: drama

Idioma: castellà

Data d'estrena: 17/03/2023

Els desheretats de la Terra

Los reyes del mundo, Petxina d'Or a la millor pel·lícula del darrer festival de Sant Sebastià i també premiada a Biarritz i Zuric, és el segon llargmetratge de la colombiana Laura Mora, que va decidir marxar a Austràlia, on va fer els seus estudis cinematogràfics a Melbourne, després que el seu pare, advocat i professor de Ciències Polítiques, fos assassinat a Medellín, ciutat on va néixer la directora l'any 1981. Mai no s'ha aclarit el crim, però tot apunta que van ser els paramilitars en relació amb un cas de vulneració de drets humans que el pare de Laura Mora havia assumit com advocat. D'aquest assassinat i del trauma que va causar a la seva filla, va néixer *Matar a Jesús* (2017): primer llargmetratge de la cineasta protagonitzat per una jove que troba el sicari (de nom Jesús) que va matar el seu pare i, sentint el desig de la venjança, es planteja en què es convertiria si l'executés. Mora, que també és codirectora d'una sèrie sobre el narco-traficant Pablo Escobar: *Escobar: el patrón del Mal*, continua explorant amb *Los reyes del mundo* en la violència al seu país, tan marcat pels "càrtels" traficants amb la droga com pel llarg enfrontament entre l'exèrcit (associat amb els paramilitars en les clavegueres de l'Estat colombià) i la guerrilla de les FARC. També, com arreu, hi ha una altra violència: aquella que pateixen els pobres, els desheretats de la Terra, com ho són els joves marginals que protagonitzen la pel·lícula. Nois que intenten sobreviure en una ciutat com poden: de furt, que fan com si juguessin, o del que els donen; de manera que confien en el descuit o bé la solidaritat dels altres. Són els "olvidados" (com va dir-ne Buñuel) que fan com si fossin els "reis del món", encara que no tinguin res o potser per això mateix. Laura Mora els ha definit com "uns esperits indomables que odien el món, però estimen la vida". Ho ha dit en relació amb els mateixos intèrprets de "Los reyes del mundo", part dels quals, amb una vida semblant a la dels personatges que encarnen, va conèixer mentre feia el càsting per una escena de *Matar a Jesús*.

Los reyes del mundo (Rá, Culebro, Sere, Winny i Nano) sobreviuen a Medellín quan, de cop, tenen la il·lusió d'arribar a una terra on suposen que hi podran viure certament com a reis. Això perquè un d'ells, Rá, ha heretat d'una àvia un terreny al "Bajo Cauca", un lloc en què encara és possible trobar or, cosa que sempre està associada a la cobdícia i a la desgràcia. El cas és que, segons explica Laura Mora, quan va començar a concebre aquesta pel·lícula el 2016 (així, doncs, abans de la seva primera pel·lícula) no podia imaginar que, havent-hi una revolta social entremig, arribaria al poder polític (que sempre és fràgil en relació amb l'econòmic) un govern progressista amb el

tema de la restitució de les terres (que tant podien haver sigut expropiades per la guerrilla com ocupades pels paramilitars) en el seu programa. El cas és que, en la seva ficció, la cineasta vol fer present que, en principi, aquestes terres han sigut retornades, però també la dificultat, si no la impossibilitat, que realment les ocupin aquells que, per la injustícia social, estan condemnats a no tenir res.

Tanmateix, és amb la il·lusió d'arribar a una terra promesa que, marxant de Medellín, cinc "oblidats del món" emprenen un viatge. Una experiència que ressona en la de tantes persones que continuen desplaçant-se a la recerca d'un lloc millor per viure: una il·lusió que tendeix a la frustració, però que persevera. D'aquí, *Los reyes del mundo* transmet el desig de ser una falla universal. En tot cas, el viatge d'aquests "reis del món" és ple de dificultats, començant pels problemes i les tensions que sorgeixen entre ells. També perquè encara que hi hagi qui els ajudi (de manera particular unes prostitutes que els acullen amb tendresa en una seqüència que vol marcar un contrapunt femení a la violència masculina) en el seu periple, també hi ha qui els vol enredar i fotre. Tot i que Laura Mora es defineix com una apassionada del neorealisme italià, la pel·lícula va perdent el caràcter realista a partir que els nois se'n van de Medellín. En certa manera, s'acosta a l'anomenat "realisme màgic" i és així que es vol fer poètica, cosa que la situa en un terreny ambigu: no sé sap fins a quin punt escapa de la recreació bruta en la misèria o si cau en un cert esteticisme. Cada espectador hi pot pensar. Mentre potser decau la força narrativa a mesura que augmenta la potència visual, les imatges oníriques volen reflectir que el cansament i les vicissituds del viatge provoquen una alteració en la percepció de la realitat dels nois; però també que, mentre el fan, somien amb la "terra promesa". Quan hi arriben, la realitat els colpeix: els reis del món són uns altres i el seu poder i cobdícia són tan implacables que no deixen lloc per a l'esperança dels desheretats de la Terra fins i tot encara que siguin els propietaris d'un tros.